

Til Liv Løvvik, Rådmann i Austrheim kommune

### Forventingar og risiko i høve til budsjett for 2020

Vi tillitsvalde og verneombuda har sett eit auka press på personalet og eit høgare nivå av stress og arbeidsbelastning på Nordliheimen i den seinare tida. Dei fleste omstillingar har sjølvst vorte diskutert med tillitsvalde, men det har blitt ein auke i tyngre , meir pleietrengande og tidkrevjande pasientar som kan krevje ein av personalet i fem timar i løpet av ei vakt. Desse nye pasientane har gjerne vore under heimeteneste 1 og 2, og har krevd mykje ressursar der. Før har nokre hatt ein til ein , no er dei ein del av pasientane på ein avdeling, med lik bemanning. Tilsette frå ein avdeling kjem inn og skal hjelpe i visse timar på føremiddag og visse tider på kveld. Ploms har måtte spare på lik linje med andre avdelingar, og ein har kuttat der ein har tenkt det kunne lønne seg. Dette går ikkje lenger. Vi fryktar at det kan gå ut over pasientane først og fremst, men også personalet som er under stort press. I tillegg til at ein har mange eldre med psykiatriske problemstillingar, og utfordrande demens , har ein yngre svært pleietrengande pasientar. Pasientar som er utfordrande i høve til verbal og utagerande åtferd, treng eit personale som har tid og ro til å handtere situasjonane. Det er også slitsomt over tid for personalet å stå i desse situasjonane.

Det at fleire krevjer ein til ein pleie, går ut over dei andre pasientane med høve til leiendring, inntak av drikke, vi ser ei auke i antall liggesår, noko som igjen krevjer ytterligare sjukepleie og er kostbart i høve til materiell. Ein har ikkje tid til å stelle sår i helga. Ein merker det også i høve til hjelp til trening, dei stivnar meir i ledd. Fleire pasientar krevjer to pleiarar i stellsituasjon. Vi har besøkande som er så redusert at dei treng hjelp av personalet både med hjelp og som ikkje forholder seg til brannforskriftene. Personalet hjelper også til med oppvask, og ein har også klesvask i kjellaren på kveldstid. Til tider skal heimetenesten ta hand om dette. Avdelingsleiar mister kontortid av di ho må hjelpe til i avdelinga. Det er lite tid til rapport og dokumentasjon, iplos og liknande. Ein har prøvd å dele rapporten inn i tre grupper , men sjølv dette vert på mange dagar umulig.

Når det gjeld den generelle trivselen blant personalet, er dette på bristepunktet. Ein har alltid prøvd å halde motet oppe, fordi dette er ein arbeidstokk som er vant til å yte sitt beste og alltid strekker seg lenger. Men når det ikkje lenger er tid til fredagssalat eller faktisk ikkje lunsj i det heile, og personalet er så sliten at ein begynner å hakke på kvarandre, då er det noko som er på ville veier.

No er dette eit rop til administrasjonen og til politikarane om at ein treng å sjå på kva ein kan kutte ut andre stader , eller kor ein kan få inn midlar, til å styrke PLOMS.